

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Kučerovou ve věci

žalobce: **Antonín R** [redacted], IČ [redacted]
OSVČ, se sídlem podnikání [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Václav Stieber
sídlem Uhelny trh 9, 110 00, Praha 1

proti
žalované: **Mgr. Šárka J** [redacted], narozená [redacted]
trvale bytem [redacted], [redacted]

žalovanému: **Filip J** [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted], [redacted]
oba zastoupení advokátem JUDr. Václavem Markem
sídlem Vančurova 1548, 272 59, Kladno

o vydání bezdůvodného obohacení,

takto:

- I. Řízení, ve kterém se žalobce domáhá, aby žalovaným byla uložena povinnost zaplatit žalobci 537 547 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 537 547 Kč od 18. 11. 2015 do zaplacení, vedené u zdejšího soudu pod spisovou značkou 10 C 53/2012, se zastavuje.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovaným na nákladech řízení 60 761 Kč do 3 dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce žalovaných.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou ke zdejšímu soudu dne 18. 5. 2012, domáhal po žalovaných zaplacení částky z titulu bezdůvodného obohacení, s tím, že v průběhu řízení výši nároku, který nyní odhaduje minimálně na 200 000 Kč, ještě upřesní. Bezdůvodné obohacení žalovaných dle tvrzení žalobce spočívalo v uzavření smlouvy o dílo mezi účastníky dne 14. 3. 2007 (jednalo se o rekonstrukci rodinného domu ve [redacted]), kde žalobce vystupoval jako zhotovitel, žalovaní jako investoři. Smluvní vztah byl ukončen odstoupením od smlouvy ze strany žalovaných dne 15. 5. 2010, avšak žalovaní žalobci dosud neproplatili všechny faktury, které jim žalobce za vykonané práce na díle vystavil. Dne 18. 11. 2012 žalobce žalobu upřesnil, když navrhl, aby žalovaným byla uložena povinnost zaplatit mu částku 400 000 Kč, s tím, že o tuto částku svými stavebními pracemi nemovitost žalovaných zhodnotil, zhodnocení mu ale ze strany žalovaných ani po odstoupení od smlouvy dosud nebylo zaplaceno. Konečně se žalobce domáhal po žalovaných z výše uvedeného titulu zaplacení částky 537 547 Kč .

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Čermáková.

2. Žalovaní navrhli žalobu zamítnout. Učinili nesporným uzavření smlouvy o dílo dne 14. 3. 2007 se žalobcem ohledně rekonstrukce rodinného domu ve [REDAKCE], potvrdili rovněž odstoupení od smlouvy z jejich strany ke dni 15. 5. 2010. Uvedli, že v řízení, zahájeném dne 14. 6. 2010 a vedeném u zdejšího soudu pod spisovou značkou 12 C 31/2010, nárokovali po žalobci částku 381 199 Kč z titulu vydání bezdůvodného obohacení – konkrétně se domáhali vrácení přeplatku na zálohách, s argumentací, že žalovaní žalobci zaplatili nejen vše, co bylo žalobcem prostavěno, ale dokonce mu zaplatili o 381 199 Kč více. V průběhu let došlo v této projednávané věci k uzavření smíru (dne 28. 2. 2019), ve kterém se žalobce zavázal žalovaným uhradit částku 300 000 Kč do 1. 6. 2019; tím žalovaní pokládali celou záležitost - rekonstrukci jejich rodinného domu žalobcem - za uzavřenou. Žalovaní se domnívají, že pokud žalobce žalovaným na základě uzavřeného smíru přeplatek na zálohách vrátil, zůstalo mu jenom to, co skutečně prostavěl. Logicky proto žalovaní žalobci ničeho dlužit nemohou.
3. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 12 C 31/2010 soud zjistil, že žalovaní podali dne 14. 6. 2010 proti žalobci žalobu, kterou dne 29. 11. 2011 (na výzvu soudu k doplnění žaloby podle § 43 odst. 1 o.s.ř. ze dne 12. 8. 2010 č.j. 12 C 31/2010 – 111) doplnili tak, že se po žalobci domáhají zaplacení částky 331 799 Kč z titulu vydání bezdůvodného obohacení – konkrétně se domáhali vrácení přeplatku na zálohách, s argumentací, že žalovaní žalobci zaplatili nejen vše, co bylo žalobcem prostavěno, ale dokonce mu zaplatili o 331 799 Kč více. Dále ve stejném podání uvedli, že požadují částku 49 400 Kč jako náhradu škody, spočívající v tom, že sami museli vynaložit náklady na odstranění nekvalitně provedených prací a s tím souvisejících vad, dále v tom, že se žalovaný nemohl věnovat plně své podnikatelské činnosti, když musel řešit odstranění vad díla. Celkem tak po žalobci požadovali částku 381 199 Kč. Doplnili tvrzení v tom, že rozdíl mezi výší záloh, vyplacených žalovanými žalobci a hodnotou prací, provedených žalobcem na nemovitosti žalovaných ve [REDAKCE], představuje bezdůvodné obohacení žalobce, které žalovaní požadovali po žalobci vydat. Usnesením ze dne 28. února 2019 č.j. 12 C 31/2010-612, pravomocným dne 20. 5. 2019, soud zjistil, že v řízení, vedeném pod sp. zn. 12 C 31/2010, došlo dne 28. února 2019 k uzavření smíru mezi účastníky, jehož obsahem je závazek žalovaného zaplatit žalobcům částku 300 000 Kč do 1. 6. 2019, s tím, že „...tím se považují všechny nároky mezi účastníky v této věci za narovnané“.
4. V posuzované věci vzal soud za prokázané, že žalobce se žalovanými uzavřel dne 14. 4. 2007 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla rekonstrukce rodinného domu žalovaných ve [REDAKCE]. Žalobce v uvedené smlouvě vystupoval jako zhotovitel, žalovaní jako investoři. Termín dokončení díla byl dohodnut na 15. 5. 2008, k dokončení díla v tomto termínu ale nedošlo. Žalovaní ke dni 15. 5. 2010 odstoupili od smlouvy, žalobce byl s odstoupením srozuměn, nijak se mu nebránil. Dne 14. 6. 2010 podali žalovaní (v procesním postavení žalobců) ke zdejšímu soudu žalobu o zaplacení částky proti žalobci, žalobu na výzvu soudu podle § 43 o.s.ř. žalobu doplnili tak, že požadují po žalovaném částku 381 199 Kč z titulu bezdůvodného obohacení, s tím, že zálohy, které žalobci vyplatili žalobci během rekonstrukce rodinného domu ve [REDAKCE], přesahují hodnotu prací, pro ně žalobce jako zhotovitel vykonal. Dne 18. 5. 2012 podal ke zdejšímu soudu žalobu naopak žalobce proti žalovaným, s tím, že po žalovaných požaduje vydání bezdůvodného obohacení - blíže neuvedenou částku, kterou na výzvu soudu dne 18. 11. 2012 upřesnil na 400 000 Kč. Uvedl, že k bezdůvodnému obohacení u žalovaných došlo, když žalovaní neuhradili žalobci veškeré práce, které pro ně žalobce z titulu smlouvy o dílo ze dne 14. 3. 2007 až do dne odstoupení od smlouvy vykonal. V řízení, vedeném pod sp. zn. 12 C 31/2010, uzavřeli účastníci dne 28. února 2019 smír, když obsahem byl závazek žalovaného zaplatit žalobcům částku 300 000 Kč do dne 1. 6. 2019. Součástí uzavřeného smíru byl výrok o tom, že touto platbou se považují všechny nároky mezi účastníky v této věci za narovnané.
5. Podle § 642 odst. 1 obč. zák. (účinného do 31. 12. 2013) až do zhotovení díla může objednatel od smlouvy odstoupit; je však povinen zaplatit zhotoviteli částku, která připadá na práce již

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Čermáková.

vykonané, pokud zhotovitel nemůže jejich výsledek použít jinak, a nahradit mu účelně vynaložené náklady.

6. Podle § 642 odst. 2 citovaného zákona objednatel je oprávněn odstoupit od smlouvy i tehdy, je-li zřejmé, že dílo nebude včas hotovo nebo nebude provedeno řádně, a jestliže zhotovitel neučiní nápravu ani v poskytnuté přiměřené lhůtě.
7. Podle § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
8. Podle § 104 odst. 1 o.s.ř. jde –li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
9. Soud s ohledem na výše uvedené učinil závěr, podle něhož v řízení, vedeném u zdejšího soudu pod spisovou značkou 12 C 31/2010, byla řešena situace, kdy po platném odstoupení od smlouvy o dílo investoři po zhotoviteli nárokovali (kromě náhrady škody) vrácení přeplatku na zálohách; v této projednávané věci (sp. zn. 10 C 53/2012) se naopak žalobce po žalovaných domáhal zaplacení prací, vyfakturovaných fakturami.
10. Jak připomíná Krajský soud v Praze ve spise sp. zn. 12 C 31/2010, konkrétně v odůvodnění usnesení ze dne 1. 9. 2016 č.j. 19 Co 199/2016 – 563, v případně platného odstoupení od smlouvy vždy dojde ke zrušení smlouvy, takže je každý z účastníků povinen vrátit druhému vše, co podle smlouvy nabyl. Není-li to dobře možné, poskytnou si náhradu. Pro posouzení výše peněžité náhrady je třeba vycházet z nejnižších nákladů, které by zákazník v daném místě a čase musel vynaložit na dosažení stejného plnění. Zároveň soud musí přiměřeně přihlídnout i případné vadnosti poskytnutého plnění, pokud má za následek snížení skutečného majetkového prospěchu zákazníka – objednatele. Za situace, kdy předmětné dílo (rekonstrukce rodinného domu ve [REDAKCE]) nebylo v dohodnutém termínu (ke dni 20. 5. 2008) dokončeno a dokonce vykazovalo vady, které nebyly odstraněny ani přes opakované výtky žalovaných a za situace, kdy od smlouvy o dílo (ze dne 14. 3. 2007) bylo posléze ze strany žalovaných odstoupeno (ke dni 15. 5. 2010), má žalovaný po odstoupení od smlouvy nárok pouze na zaplacení nejmenších možných nákladů souvisejících s pořízením díla ke stavu, kdy došlo k odstoupení od smlouvy, s přihlídnutím k vadnosti poskytnutého plnění (*viz judikatura citovaná na straně 4 v 5. odstavci usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2016 č.j. 19 Co 199/2016 – 563, tj. Rozsudek Nejvyššího soudu dne 18. 2. 2009, sp. zn. 28 4820/2008, usnesení ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 33 917/2012 usnesení ze dne 16. 7. 2015, sp. zn. 33 2870/2014*).
11. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že požadavek žalobce na vyplacení částky po žalovaných již není důvodný, brání mu překážka věci rozhodnuté, konkrétně rozhodnutí v podobě shora uzavřeného smíru.
12. Překážka věci pravomocně rozhodnuté patří mezi procesní překážky řízení. Je-li taková překážka dána, má to za následek zastavení řízení podle § 104 odst. 1 o. s. ř.
13. O stejnou věc se jedná tehdy, jde-li o tentýž nárok, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto a týká-li se stejného předmětu řízení a týchž osob. Překážka věci pravomocně rozhodnuté nastává tehdy, je-li dána totožnost věci, v níž již bylo pravomocně rozhodnuto, s věcí, v níž má být rozhodnuto. Totožnost věci je dána totožností účastníků řízení a totožností předmětu řízení. Shodný předmět řízení je v tomto případě dán, protože nárok, uplatňovaný žalobcem v řízení, vedeném pod spisovou značkou 10 C 53/2012, vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, na základě jichž bylo již pravomocně rozhodnuto v řízení pod spisovou značkou 12 C 37/2010.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Čermáková.

Podstatu skutkových tvrzení lze přitom spatřovat především v jednání (odstoupení žalovaných od smlouvy o dílo ze dne 14. 3. 2007 ke dni 15. 5. 2010) a v následku, který jím byl způsoben (povinnost vrátit si plnění, tedy nárok, opírající se o institut bezdůvodného obohacení). Totožnost skutku je rovněž zachována, protože je zachována totožnost jednání i totožnost následku. V předmětném řízení se žalobce po žalovaných domáhal vydání bezdůvodného obohacení z titulu odstoupení od smlouvy, stejný nárok z téhož titulu proti žalobci uplatnili žalovaní v řízení, vedeném pod spisovou značkou 12 C 37/2010.

14. O překážku věci pravomocně rozhodnuté by se nejednalo pouze v případě, že by v předmětném řízení (10 C 53/2010) šlo sice o tentýž právní vztah mezi týmiž účastníky, ale nárok by se opíral o zcela jiné skutečnosti, vážící se k věci, která tu v době původního řízení (12 C 37/2010) nebyla a k nimž došlo až později (*ke tomu srov. např. rozsudek býv. Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.5.1987, sp. zn. 2 C 12/87, který byl uveřejněn ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 39, ročník 1988; usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.8.2003, sp. zn. 29 Odo 147/2002, které bylo publikováno v časopise Soudní judikatura pod č. 212, ročník 2003; usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 12. 2006, sp. zn. 21 Cdo 2091/2005, které bylo uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 84, ročník 2007, nebo usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.9.2007, sp. zn. 29 Odo 445/2006*).
15. Jelikož řízení sp. zn. 12 C 37/2010 bylo ukončeno pravomocným smírem, který vyřešil otázku plnění účastníků po odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 14. 3. 2007 ke dni 15. 5. 2010, s tím, že uvedeným smírem jsou nároky v této věci mezi účastníky vypořádány, vyvstala dnem právní moci usnesení o schválení smíru v řízení sp.zn. 10 C 53/2012 neodstranitelná překážka – překážka věci pravomocně rozhodnuté. Soud tudíž v této věci již nemohl rozhodnout jinak, nežli řízení podle § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavit.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., když žalobce z procesního hlediska zavinił zastavení řízení. Soud při rozhodování o nákladech řízení vycházel z vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Náklady řízení žalovaných tvořily: 2 x 4 úkony po 7 920 Kč (z punkta 400 000 Kč) a 2 x 2 úkony po 8 368 Kč (z punkta 537 547 Kč) dle §7, § 12 odst. 3 citované vyhlášky, 2 x 6 režijních paušálů á 300,-Kč podle citované vyhlášky, jedná se o částku 60 761 Kč. Soud připočetl k nákladům řízení 21% DPH, neboť zástupce žalobkyně osvědčil, že je plátcem této daně (§137 odst. 3 o.s.ř.)

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu ve dvojím vyhotovení.

Kladno 4. prosince 2019

JUDr. Eva Kučerová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Čermáková.